

ADEVARURI BIBLICE N°1

Salvarea sufletului

Cum sa traим fericiți aici jos - pe pamânt

Si sa avem

O speranta sigura pentru viata vesnica

C. LE COSSEC

ADEVARUL CEL MAI IMPORTANT DIN BIBLIE

Subiectul acestei mici carti este asa de important pentru viata dumneavoastra prezenta si pentru cea de apoi, ca merita toata atentia dumneavoastra,

Isus însusi a zis : "Si ce foloseste unui om sa câstige toata lumea, daca își pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul sau? " (Marcu 8:36-37)

Mi-am dat silinta sa va prezint SALVAREA SUFETULUI DUMNEAVOASTRA cel mai simplu posibil si în acelasi timp sa mentin ADEVARUL în integralitatea lui BIBLICA,

Mesajul este accesibil pentru toti. O data înteles si acceptat, acesta produce în fiecare persoana o fericita transformare a vietii sale. Schimbarea care se opera este precum au descris-o toti cei ce au facut aceasta experienta : "Ce pacat ca nu am stiut mai devreme !"

"SAVLAREA SULETULUI ESTE ADEVRAUL PRINCIPAL AL BIBLIEI"

Dumnezeu a adus la cunostinta omului ce a facut el prin dragoste, pentru a-l salva. A revelat **ceea ce omul trebuie sa faca** pentru a obtine mîntuirea care îi este oferita în Isus Hristos.

Veti citi anumite citate din Scriptura. Textele acestea sînt mentionate între paranteze, de exemplu : (Luca 15:3-6). Prima cifra indica capitolul si urmatoarele versetele.

Daca nu ati citit înca Evanghelia va sfatuiesc cu ardoare sa va procurati un exemplar al Noului Testament. Veti putea astfel verifica învatatura din cartea aceasta care constituie Cuvîntul lui Dumnezeu. În acest fel credinta dumneavoastra va fi neclintita, bazata pe **CUVINTUL INFAIBIL SI INSPIRAT DE DUMNEZEU.**

O SALVARE.

Ajutor, un copil sa înneaca !

Niste femei spalând rufele la marginea canalului vad un baiat de vreo 10 ani care cade în apa. Ele cheama un ajutor. Nu departe tatal meu vopseste un gard. El vine în fuga si vede o mîna afara de apa cautînd un sprijin. Nu ezita o clipa, este un excelent înotator. Nici nu își da vesta jos. Se arunca în apa. Din toate fortele înaintea repede spre copil pentru a-l scapa de la moarte. Ajunge chiar la timp, prinde mîna copilului si îl aduce la mal. Tremurînd, baiatul își revine încet din spaima sa. Se arunca la gîtul tatalui meu, îl strînge tare si îl imbratiseaza pentru a îi marturisii recunostinta sa.

Acest act de salvare ilustreaza mîntuirea sufletului nostru.

Din cauza greselilor noastre, sîntem în stare de pierzare. Incercam sa ne agatam de ceva si nu gasim nimica care sa ne poata permite de a iesi din pozitia noastra. **Omul nu poate sa se salveze el însusi. Nu este nimeni altul decît Isus Hristos** care sa poata sa-l mîntuie - salveze caci *"In nimeni altul nu este mîntuire: caci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie sa fim mîntuitii."* (Faptele Apostolilor 4:12)

Mîntuirea sufletului este totusi mai mult decît o salvare (scapare). Este în acelasi timp :

- **scaparea** de la o situatie de pierzare, fara scapare.
- **o liberare** interioara prin aducerea unei iertari totale
- **comunicarea** unei bucurii senine si a unei forte divine pentru o viata noua bazata pe o speranta sigura a unei vieti glorioase dincolo de vizibil.

UN CALATOR PIERDUT

"Unde sînt ? Nu mai imi gasesc drumul !"

Strigatul disperat al unui calator pierdut într-o imensa padure. Rataceste de ore si ore si noaptea vine sa-l surpinda. Totul este bezna în jurul lui. Cauta în zadar un drum care ar putea sa-l duca afara din labirintul acesta. El seamna cu persoanele acestea care se amuza într-o sala cu oglinzi a gasi usa de iesire. Dar aici nu este un joc ... Ochii se forteaza sa patrunda necunoscutul beznei care-l înconjoara. Patruns de frig, copleșit de oboseala, tremurînd de frica avanseaza penibil pipiaind. Ingrijorarea il strînge din ce în ce mai mult si disperarea începe sa-i atace curajul, cînd dintr-o data apare, în departare, o mia licarire aproape impreceptibila.

"Salvat, sînt salvat !"

La vederea acestui punct de lumina, inima calatorului se umple de speranta. Totusi el este înca în padurea ale caruia limitele par fara de sfîrsit. O transformare s-a produs imediat în el : pacea a înlocuit teama : bucuria a gonit disperarea.

Devenit usor si fericit el are impresia ca este deja afara din padure. El se stie scapat de starea lui de pierzare. Lumina este foarte îndepartata de el si totusi distanta ii pare sa fie numai de citiva metri. El isi continua mersul, cu ochii tinititi spre lumina aceasta. Se grabeste pe drumul strimt si sinuos sa-si ajunga tinta. Maracinii si spinii nu au nici o importanta, el înainteaza fericit.

Innaintea lui apare o casuta luminata. Repede el bate la usa. Pe prag se prezinta un prieten care-l invita sa intre. **In momentul acesta precis, salvarea în speranta, produsa prin încrederea în aceasta lumina, devine o realitate perfecta înaintea casei.**

In asa fel este cu salvarea sufletului.

Ca si un calator ratacit, omul este pierdut în lumea aceasta de bezna. El cauta sa iasa din noaptea care-l înconjoara. Nu gaseste iesirea.

Atuncea cînd, constient de starea sa de pierzare, omul aude Evanghelia harului divin, el descopera prin aceasta veste buna ca Isus este mîntuitorul lui, ca o lumina care izbucneste în bezna inimii lui.

Este fericirea si bucuria Mîntuirii (Psalmul 51:14)

Din momentul acesta el devine discipolul lui Hristos. Il urmeaza în calea care conduce la VIATA (Ioan 8:12)

Iertarea care o primeste de la Hristos care alunga din inima lui toata frica de condamnare (Romani 8:1)

Bezna din viata trecuta lasa loc noii vietii în Hristos, plina de speranta (2 Corinteni 5:17)

Cu ochii fixati pe Isus, mîntuitorul lui, înainteaza prin credinta spre glorioasa satisfactie finala a acestei mîntuiri. Si intrarea în cer va fi realizarea perfecta a acestei mîntuiri. (2 Corinteni 5:1)

Mîntuirea precum Evanghelia o prezintă și o descrie se obține, aici jos pe pământ, prin credința în Isus Hristos (Efeseni 2:8)

Mîntuirea INCEPE CU INTOARCEREA LA O VIATA SPIRITUALA,
Apoi va veni ziua în care sufletul nostru îl va vedea pe Isus (1 Ioan 3:2) și va fi cu el în cer (2 Corinteni 5:8). Intrarea în viața cerească va fi mîntuirea la sosire, la destinația finală (Matei 25:21)

Această mîntuire poate de asemenea să fie experiența dumneavoastră dacă credeți în Adevărurile Biblice care le vom medita și studia în paginile următoare.

PIERZAREA

APOSTOLII ÎN PERICOL PE LAC

Nevoia de a fi salvat nu există decât dacă sîntem conștienți că sîntem pierduți.

Apostolii au experimentat-o la traversarea lacului din Galilea, cînd vîntul a suflat brusc cu forță. Erau în mijlocul lacului și furtuna era atât de tare că valurile invadeau barca. În timp ce unii visleau cu greu, alții încercau să golească apa care umplea barca. Dar ea se scufundă, se îngreună din ce în ce mai mult. În timpul acesta Domnul dormea liniștit în barca. Ei erau conștienți de starea lor de pierzare. Trezesc stăpînul al cărui ei cunoșteau puterea. Ii striga în disperarea lor : "Doamne, salvează-ne, noi pierim !"

La chemarea lor Isus s-a ridicat, a amenințat vîntul și marea și le-a ordonat să-și oprească violența. Imediat calmul a revenit (Matei 8:23-27)

Nu este nevoie de nici un efort pentru a fi pierdut. Toți oamenii sînt pierduți, precum Biblia o afirmă : "*Totî sînt sub imperiul pacatului...Nu este nici un om neprihanit, nici unul macar...totî au pacatuit*" (Romani 3:9-10 și 23)

Dacă sînteti convinși de starea dumneavoastră de pierzare, dacă nu aveți nici o speranță nici o pace interioară, aflați că Isus este gata să răspundă la stîgatul dumneavoastră de disperare. "Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi." (Psalmii 46:2)

Domnul este dispus să ne salveze. El este plin de dragoste pentru totî pacatoșii. Nu este nici o situație, atât de dramatică ar fi ea, care să nu o poată rezolva.

O OAIIE A FOST PIERDUTA.

O oaie lipseste !

Dupa ce a numarato oile lui care le-a adus la stîna, pastorul isi da seama ca nu mai are decit 99 în loc de 100. Imediat pleaca sa caute oaia pierduta. O iubeste atita cit celalalte.

Singur în noapte pe drumurile abrupte, peste dealuri, isi cheama oaia.

O plîngere îngrijorata a oaiei face ecou în vale. Pastorul se apropie putin cu putin de oaia în pericol. Sub lumina palida a lunii o descopera blocata în spini pe un colt de stîncă. Se apropie cu precautie, maracinii îi zgirie pielea, spinii il ranesc. Pe riscul vietii lui se apleaca spre ea.

Reuseste sa o apuce, o pune pe umarul lui si în graba se întoarce acasa. Isi cheama prietenii si vecinii. Le zice : "Bucurati-va impreuna cu mine, caci mi-am gasit oaia care era pierduta" (Luca 15:3-6)

In pilda aceasta Isus însusi compara omul cu o oaie pierduta, departe de casa si de pastor, adica departe de prezenta lui Dumnezeu. El se prezinta el însusi ca BUNUL PASTOR în cautarea oilor pierdute.

Daca, ca o oaie pierduta sînteti constiet de starea dumneavoastra de pierzare si il chemati pe Dumnezeu la ajutor pentru a va da o viata noua si fericita, sa stiti ca mesajul Mîntuirii este pentru dumneavoastra. Isus a declarat : "PENTRUCA FIUL OMULUI A VENIT SA CAUTE SI SA MINTUIASCA CEI CARE ERAU PIERDUTI." (Luca 19:10)

PIERZAREA sufletului este de o gravitate incalculabila. In privinta aceasta Isus a zis : "Si ce ar folosi unui om sa cistige toata lumea, daca si-ar pierde sufletul?" (Matei 16:26)

Pierzarea aceasta va fi vesnica pentru cei care nu accepta pe pamînt mîntuirea care Dumnezeu le-o daruieste. Este scris în Biblie : "Cei ce nu asculta de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos vor avea ca pedeapsa o PIERZARE VESINICA, de la fata Domnului si de la slava puterii Lui" (2 Tesaloniceni 1:9) Aceasta pierzanie este consecinta greselilor omului. Ceeace Biblia afirma : "Nelegiuirile voastre pun un zid de despartire între voi si Dumnezeul vostru; pacatele voastre va ascund Fata Lui" (Isaia 59:2)

PACATUL

O DEFINITIE FARA ECHIVOC

Findca pacatul de care sîntem vinovati este cauza pierzarii noastre, avem nevoie sa stim ce înseamna pacatul la lumina Bibliei.

In lumea noastra în care cuvintele si-au pierdut valoarea initiala, este indispensabil de a pune accentul pe **ADEVARURILE BIBLICE**.

Iata o definitie fara echivoc, dezvaluita în prima epistola a apostolului Ioan : "PACATUL ESTE

FARADELEGE (ÎNCALCAREA LEGII)." (1 Ioan 3:4)
Despre ce lege este vorba ?

Raspunsul ne este dat în epistola catre Romani :

"Porunciile:

Sa nu preacurvesti,
sa nu furi,
sa nu faci nici o marturisire mincinoasa,
sa nu poftesti,

si orice alta porunca mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta:

„Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti.”

Dragostea nu face rau aproapelui: DRAGOSTEA DECI ESTE IMPLINIREA LEGII. " (Romani 13:8-10)

Altfel zis, toate formele de pacat sînt încalcari ale legii dragostei caci : "Caci, cine pazeste toata Legea, si greseste într-o singura porunca, se face vinovat de toate." (Iacov 2:10)

"DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE" (1 Ioan 4:16); Ne cere sa-l iubim din toata inima si sa-l iubim pe aproapele nostru ca pe noi însine (Luca 10:27-28)

Dragostea aproapelui nostru nu consta numai a nu face raul. Totusi citi oameni zic : "Nu am facut rau nimanui" pentru a se justifica înaintea lui Dumnezeu. Ei se înseala convingîndu-se ca Dumnezeu le datoreaza cerul din cauza aceasta.

Biblia ne învata ca divina lege a dragostei este în acelasi timp interzicerea de a face raul sub orice forma, si ordinul de a face binele de atitea ori cit aceasta este posibil.

"Deci, cine stie sa faca bine si nu face, savirseste un pacat!" (Iacov 4:17)

Cine poate pretinde ca a facut tot timpul binele care a putut sa-l faca ? Daca vedem pe marginea drumului un ranit si trecem fara sa-l ajutam, nu i-am facut rau, dar daca nu l-am ajutat, nu i-am facut binele care trebuia sa-l facem. Astfel comitem un pacat încalcam legea dragostei.

Pentru a fi un pacatos nu este necesar sa furam, sa omorim, sa mintim. Este suficient sa nu facem binele care-l putem face altora.

Biblia zice : "Nu este nici unul care sa faca binele, nici unul macar, ...caci TOTI AU PACATUIT" (Romani 3:12 si 23)

Toti oamenii de un fel sau de altul au încalcat legea divina, legea universală a dragostei si în consecinta TOTI sînt pacatosi.

PACATOSII

CEI CARE SE CONSIDERA DREPTI (JUSTI)

Toti oamenii nu se recunosc pacatosi la aceasi gravitate. La câte persoane le place sa argumenteze cu aceste cuvinte care marturisesc propria lor justitie: "Eu nu am omorit, nici furat ..." Acestia seamana cu fariseul descris de Isus într-una din pildele sale. Domnul il descire find în picioare în somptuosul Templu din Ierusalim. Se roaga astfel : "Dumnezeule, Îti multamesc ca nu sînt ca ceilalti oameni, hrapareti, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vamesul acesta. Eu postesc de doua ori pe saptamîna, dau zeciuiala din toate veniturile mele." (Luca 18:9-14). Pentru a marca diferenta cu pacatosul pocait pe care Dumnezeu il agreeaza, Isus face elogiul saracului care se tinea la distanta, nici nu îndraznea sa-si ridice ochii spre cer; dar isi batea pieptul zicînd: : "Dumnezeule, ai mila de mine, pacatosul !"

In adevar ficare om trebuie sa ia atitudinea saracului; acuzîndu-se si recunoscînduse vinovat, implorînd iertarea lui Dumnezeu si nu justificîndu-se în raport cu ceilalti.

Dumnezeu nu poate acorda iertarea decit celor care isi recunosc pacatele. Pentru ei a venit Isus (Matei 9:13, Timotei 1:12-15)

NEDEMNI

Poate ca sînteti printre cei care au constinta profund tulburata si care se întreaba daca este o posibilitate de mîntuire pentru ei.

Acum citiva ani, întilneam pe un mic drum de tara, niste caravane însiruite una dupa alta dea lungul unui gard. Am vorbit despre Vestea buna a mîntuirii în Isus Hristos, barbatilor, femeilor si copiilor care se adunaseră în jurul meu.

Printre ei un barbat imi facuse aceasta remarca : "Sînt prea rau, Dumnezeu nu ma poate ierta" Ii zic ca Isus iarta toate pacatele. "Nu, imi zice el, pentru mine nu este posibil, caci sînt prea rau". Acest tigan se imabta des, era violent, isi batea nevasta în ciuda faptului ca era bolnava de tuberculoza.

Atunci am luat Noul Testament si i-am aratat textul urmator : "Sîngele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curateste de orice pacat." (1 Ioan 1:7). Vazîndu-ma citind în Biblie, el ma întreaba : "Intr-adevar scrie aceasta în cartea lui Dumnezeu ?" I-am raspuns : "Da, cartea aceasta este cuvîntul lui Dumnezeu. Dumnezeu însusi care ne zice ca Isus Hristos si-a varsat SINGELE LUI pe cruce pentru a ne ierta de toate pacatele fara exceptie. Daca vrei sa crezi, iertarea este si pentru tine". Ascultînd aceasta, lacrimile începuseră sa curga pe fata lui. Cu inima zdrobita miscat de mesajul dragostei lui Dumnezeu, se puse pe genunchi pe drum, cerînd iertare lui Dumnezeu. Varsînd lacrimi de pocainta, a acceptat iertarea pe care Isus i-o ofera în momentul prezent. A devenit un om nou si viata sa a fost transformata. A încetat sa-si bata nevasta care a fost vindecata de Dumnezeu. Citva timp mai tirziu a devenit predicator al Evangheliei.

EGALITATE DIN PUNCT DE VEDERE AL VINOVIATIEI

Evanghelia ii considera pe toti oamenii la acelasi plan de egalitate. Nu este vorba despre gradul vinovatiei. Toti oamenii au pacatuit; ei sînt în consecinta toti pacatosi. Un vinovat

este întotdeauna condamtabil. Toti oamenii fiind vinovati sînt condamtabili. "Caci, cine pazeste toata Legea, si greseste într-o singura porunca, se face vinovat de toate." (Iacov 2:10)

ISPASIRE

PEDEAPSA CARE NE DA SALVAREA

Dumnezeu a dovedit dragostea sa fata de ceratura pacatoasa trimitînd Fiul sau Isus Hristos pe pamînt din cauza pacatului, pentru a face ispasirea. "Dumnezeu ne-a iubit, si a trimis pe Fiul Sau ca jertfa de ispasire pentru pacatele noastre." (1Ioan 4:10)

EL A ISPASIT toate pacatele din toata existenta noastra si toate pacatele pentru toti oamenii care vor sa creada il EL. Caci Isus este el însusi o victima ispasitoare pentru toate pacatele noastre, nu numai pentru ale noastre dar si pentru ale lumii întregi (1 Ioan 2:2)

Cuvîntul "ispasit" înseamna "calmat". I se da de asemenea sensul : "platit în întregime". Pacatul este considerat ca o datorie sau o greseala care trebuie platita printr-o pedeapsa echivalenta ofensei jignirii facute.

Ispasirea este pedeapsa aplicata pentru un delict. Oamenii ei însusi impun condamnari în functie de gravitatea greselii comise: amenda, închisoare, galera, scaun electric ... Se zice într-o espresie curenta ca un condamnat isi ispaseste greseala în închisoare. Rezulta o notiune de reparatie.

Ispasirea pacatelor prin Isus Hristos este în acelasi timp platirea datoriei noastre înspre Dumnezeu si actul reparator care sterge pacatul. "Pedeapsa, care ne da pacea, a cazut peste El" (Isaia 53:5)

Isus, singurul inocent, singurul just a fost lovit în locul vinavatorilor. Ispasirea a fost o data pentru toate . Justitia divina a fost satisfacuta. Ispasirea este perfecta si definitiva si acel care crede devine beneficiar al acestui act de dragoste al lui Isus Hristos (Evrei 10:10). Omul primeste în schimbul credintei lui mîntuirea sufletului sau.

Biblia afirma într-un fel categoric ca :

- **singurul loc al ispasirii** est Golota
- **singura victima ispasitoare** este Isus Hristos.

Daca credem aceasta, Dumnezeu ne poate zice : "Nelegiuirea ta este îndepartata si pacatul tau este ispasit!" (Isaia 6:7)

MÎNTUITORUL

ISUS ESTE MÎNTUITORUL PROMIS

Venirea lui Isus - Mesia în lume a fost prezisa de multi profeti din Vechiul Testament :

- Nasterea Sa din fecioara Maria (Isaia 7:14)
- Nasterea Sa la Betleem (Mica 5:1-4)
- Suferintele Sale (Isaia 50:6 si 53)
- Mîinile si picioarele pironite (Psalmii 22:17-19)
- Tradarea la pretul de 30 de piese de argint (Psalmii 41:10 si Zacharia 11:12)
- Moartea la rîndul raufacatorilor (Isaia 53:9)
- Mormîntul cu bogatii (Isaia 53:9)

"Din samînta lui David, Dumnezeu, dupa **FAGADUINTA SA**, a ridicat lui Israel un Mîntuitor, care este Isus." (Fapte 13:23)

"Pe El, ISUS, Dumnezeu L-a rînduit mai dinainte sa fie, prin credinta în sîngele Lui, o jertfa de ispasire, ... în asa fel în cît, sa fie neprihanit, si totusi sa socoteasca neprihanit pe cel ce crede în Isus." (Romani 3:25-26)

ISUS ESTE MÎNTUITORUL PERFECT

Isus este prezentat în Biblie ca "Mielul lui Dumnezeu, care ridica pacatul lumii" (Ioan 1:29)
El este "Mielul junghiat sfînt, nevinovat, fara pata, despartit de pacatosi, si înaltat mai pe sus de ceruri" (Evrei 7:26 si Apocalipsa 5:9). Daca Isus ar fi avut aceleasi imperfectiuni ca noi, nu ar fi putut fi Mîntuitorul nostru. Dar el este sfînt. Daca ar fi fost vinovat, nu ar fi putut sa ia asupra Lui greselile noastre. Biblia zice ca "oamenii pacatosi nu pot sa se rascumpere unul pe altul, nici sa dea lui Dumnezeu pretul rascumpararii lor." (Psalmii 49:8)

Isus, el este Mîntuitorul perfect, pentru ca el nu a avut nevoie sa aduca sacrificiu pentru propriile lui pacate, fiind separat de pacatosi (Evrei 7:26). El a putut sa moara în locul toti pacatosilor pentru ca el însusi nu merita moartea (Evrei 4:15). Este de bunavoie ca el, drept (just) si-a dat viata pentru nedrepti. "De aceea si poate sa mîntuiasca în mod desavîrsit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El" (Evrei 7:25)

ISUS ESTE UNICUL MINTUITOR

De-a lungul secolelor, oamenii au fost în cautarea unui mijloc de a ajunge la Dumnezeu. Astazi apar toate felurile de filozofi si oameni care îndraznesc sa se prezinte ca profeti, si messia, pretinzînd a fi intermediari între Dumnezeu si oameni.

Biblia afirma ca "Este **un singur mijlocitor** între Dumnezeu si oameni: Isus Hristos" (1Timotei

2:5)

În plus Biblia zice ca **Isus este singurul Mântuitor** pentru omul pierdut în păcatul sau (Romani 3:25). Apostolul Pavel plin de Duhul-Sfânt adresându-se sefilor religioși care l-au aruncat în închisoare, a făcut această minunată declarație în legătura cu Isus : "În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți." (Fapte 4:12)

Samaritenii care au crezut în Isus au făcut această mărturisire de credință: "Noi știm că Isus este în adevăr, Mântuitorul lumii." (Ioan 4:42)

HARUL

Mântuirea sufletului nostru **nu se obține prin meritele noastre**. Biblia ne zice că **mântuirea este daruită în ISUS**. Ea are sursa în har.

Acest adevăr biblic este menționat în Efeseni 2:8 "Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu." Mântuirea este un act de îndurare divină. Un har nu se merită sau dacă nu, nu mai este har. Dacă cineva va darui un cadou, nu-l întrebați cât îi datorați ... Ați risca să ofensați donatorul.

În același fel noi nu avem nevoie să încercăm să ne câștigăm mântuirea prin fapte, prin propriile noastre eforturi, prin ofrandele la biserică sau chiar prin faptele noastre religioase sau rugăciunile noastre. Este o ofensă la Dumnezeu să vrem să plătim mântuirea sa. Ar fi ca și când am considera acțiunea lui Isus la Calvar ca insuficientă.

Harul lui Dumnezeu șterge pedeapsa păcatosului fiindcă Fiul unic al lui Dumnezeu a îndurat această pedeapsă în locul lui. Harul șterge faptul care merită pedeapsa : "Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâșele lor." (Evrei 10:11-18 și Ieremie 31:34)

Să fim recunoscători și să laudăm pe Dumnezeu pentru marea sa milă

CREDINȚA

ESTE MAI MULT DECIT UN CREZ

"Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?" (Fapte 16:30-31)

La întrebarea aceasta care a pus-o temnicerul din Filip, apostolul Pavel i-a răspuns în mod simplu : "Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta."

A crede este un lucru usor. Toi pot crede, dar sînt care nu vror sa creada.

Imaginativa ca ati cazut în mare si ca un marinar va lanseaza un colac de salvare. Prima reactie ar fi de a prinde colacul acesta pentru a nu pieri înnceat. De ce ? Pentru singurul motiv ca credeti ca colacul poate sa va mentina la suprafata apei. Credinta dumneavoastra în colac fac ca actionati: il prindeti.

Ca si colacul pentru acela care se înneaca, Isus Hristos este acela în care pacatosul pierdut isi pune încrederea.

La ce ar servi la un naufragiat sa dicute uitîndu-se la colac ? Si sa se întrebe : "Oare este capabil sa ma mentina la suprafata apei sau nu ? Oare pot fara frica sa ma apas pe el fara sa ma scufund în apa ?" In circumstantele acestea nu este loc pentru argumentatii de genul acesta. El era încredere si se agata.

Credinta este un ACT DE INCREDERE. Este încrederea care apuca darul Mîntuirii în Isus Hristos.

Credinta nu este darul lui Dumnezeu, ci posibilitatea de a primii Mîntuirea. Mîntuirea, ea este un dar al lui Dumnezeu. (Efeseni 2:8)

Toti care VOR, POT crede si isi pot apropria Mîntuirea aceasta.

Nu asteptati ca Dumnezeu sa va dea credinta pentru a fi salvat. Posibilitatea de a crede este în dumneavoastra. Credinta în Hristos vine ascultînd Cuvîntul lui Dumnezeu. Daca Evanghelia zice : "CREZI !", aceasta înseamna ca sîntem capabili de a crede.

Isus zice : "cine CREDE în mine, are viata vesnica." (Ioan 6:47)

"Voi, care CREDETI în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveti viata vesnica." (1Jean 5:13)

Credinta în Hristos nu este numai un CREZ în venirea lui pe pamînt, o ADERARE cu inteligenta în adevarurile care le-a învatat, este mai mult decit aceasta, este INCREDEREA în persoana lui, ANGAJAMENTUL de a-l urma, ACCEPTAREA Domniei lui peste noi.

POCAINTA

ESTE MAI MULT DECIT UN REGRET

Credinta ne conduce în directia cea buna.

Pocainta este ruptura cu tot trecutul rau. Este sa recunoastem ratacirea noastra, sa regretam amar si sa nu mai vrem sa ramînem în starea aceasta.

Nu exista o adevarata "întoarce la Dumnezeu" fara "mea culpa", fara pocainta.

Unii vrer sa predice o evanghelie-falsa, acea a nevinovatiei zicînd : "Nu sînteti pacatosi, nu aveti nevoie de pocainta, obisnuintele voastre imorale sînt normale". Astfel ei cred ca isi pot traii viata dupa firea lor, în pacat si afirmînd în acelasi timp ca cred în Hristos.

O credinta fara pocainta nu conduce la mîntuire ci la o aparenta de pietate.

Isus ne-a învatat cum sa revenim la Dumnezeu ilustrînd acest adevera prin povestea unui fiu risipitor.

Dupa ce acest tînar a cheltuit toate bunurile sale traird în destrabalare, o foamete s-a declansat în tara în care s-a dus "sa-si traiasca viata". Obligat sa se ocupe de porci - ceea ce era umiliant pentru el un evreu - isi realizeaza toata mizeria. Constient de vina sa si- intrat în sine si si- zis : "Citi argati ai tatalui meu au belsug de piîne, iar eu mor de foame aici!

Ma voi scula, ma voi duce la tatal meu, si-i voi zice: Tata, **am pacatuit** impotriva cerului si impotriva ta, si nu mai sînt vrednic sa ma chem fiul tau; fa-ma ca pe unul din argatii tai. Si s'a sculat, si a plecat la tatal sau. Cînd era înca departe, tatal sau l-a vazut, si i s'a facut mila de el, a alergat de a cazut pe grumazul lui, si l -a sarutat mult... si a zis : "Acest fiu al meu era mort, si a înviat; era PIERDUT, si a fost gasit." (Luca 15:11-32)

O nuanta exista între regret si pocainta :

Regretul este o suferinta cauzata de o greseala care ne urateste. Este un sentiment de cadere care ne face a rosii, un regret care ne face sa ne simtim nenorociti si tristi, rosi de amintirea greselii comise.

Pe cînd **pocainta** este în acelasi timp regretul greselii cit si decidera de a nu mai face aceasta greseala. Este abandonul pacatului pentru care cerem iertare lui Dumnezeu si angajamentul de a trai o viata de victorie asupra pacatului. Apasîndu-se pe ajutorul lui Hristos, credinciosul poate sa produca fructe "vredince de pocainta".

Aceasta pocainta conduce la mîntuire. (2Corinteni 7:10)

Din momentul în care ne deturnam de la pacat pentru a ne întoarce spre Hristos, noi începem o sublima si minunata experienta. Toata viata este transformata.

Intoarcearea la Dumnezeu, care o numim **convertire**, ne conduce intr-o viata noua, plina de bucurii si de speranta.

CONVERTIREA

O SCHIMBARE DE DRUM

Intr-o zi mergînd sa vizitez tiganii stationati aproape de un sat, m-am ratacit pe un drum fara iesire. M-am adresat unui locuitor simpatic :

- "Stiti unde sînt stationati tiganii cu caravanele lor ?"

- "Ati mers prea departe ! Trebuie sa va întoarceti înapoi, îmi zice el, si sa luati drumul care o ia la dreapta. O sa vedeti, sînt aproape de pod."

Am avut încredere în ce mi-a zis. Dupa ce am urmat indicatiile sale, am descoperit caravanele.

In acelasi fel încrederea în cuvintele lui Isus Hristos trebuie sa produca în noi o schimbare, aceasta întoarcere la 180°, abandonul drumului rau pentru a urma cel bun. Aceasta se numeste "conversiunea".

Intr-unul din mesajele sale apostolul Pavel zicea:

"Pocaiti-va dar, si întoarceti-va la Dumnezeu, pentru ca sa vi se stearga pacatele" (Fapte 3:19)
Cuvîntul "convertire" nu este trecerea de la o religie la alta. Cuvîntul acesta înseamna "a reveni la Dumnezeu" (Isaia 55:7)

A se "converti", este a se întoarce de la drumul rau care conduce la pierzare si a se angaja pe cel bun, drumul îngust, care duce la viata vesnica? (Matei 7:13-14). Înseamna a veni la Dumnezeu prin Isus, **SINGURA CALE**, pocaindune de greselile noastre (Ioan 14:6)

O DECIZIE DE LUAT "ASTAZI"

Salvarea sufletului este un fapt miraculos al lui Dumnezeu, o experienta binecuvîntata care este la îndemîna dumneavoastra **ASTAZI**.

In clipa în care veti raspunde la chemarea dragostei lui Hristos : "Veniti la Mine, toti cei truditi si împovarati, si Eu va voi da odihna." (Matei 11:28), salvarea sufletului dumneavoastra devine o realitate vie în dumneavoastra.

Evangelhia povesteste ca într-o zi un barbat numit Zacheu a luat o decizie de a merge spre Isus. El era de mica talie si a trebuit sa se urce pe un arbore, caci multimea mare care-l înconjura pe Isus îl îmiedica sa-l vada. Ajuns aproape de arbore, Isus l-a vazut cocotat pe una din crengi si îi zice : "Zachee, da-te jos de graba, caci **ASTAZI** trebuie sa ramîn în casa ta.". Zacheu a fost bucuros de a primi Isus în casa lui si i-a vorbit lui Isus de decizia lui de a-si repara greselile si de a trai o viata mai buna. Vazînd pocainta si credinta lui, Isus i-a zis : "**ASTAZI** a intrat **MINTUIREA** în casa aceasta" (Luca 19:1-10)

Da, "Astazi, daca auziti glasul Lui, nu va împietriti inimile!" (Evrei 4:7)

Dumnezeu cheama fiecare persoana caita sa vina la el cu încredere. El va cheama în mod personal.

"Dumnezeu ne -a iubit pe noi, si a trimis pe Fiul Sau ca jertfa de ispasire pentru pacatele noastre." (1 Ioan:4:10) "Vedeti ce dragoste ne-a aratat Tatal, sa ne numim copii ai lui Dumnezeu! Si sîntem"

(1Ioan 3:1). Noi sîntem ASTAZI, în clipa în care îl primim pe Isus în inima noastră.

RASCUMPARAREA

O SCHIMBARE DE STAPIN

Cuvîntul "rascumparare" înseamna "eliberarea unui captiv prin platirea unui pret".

Se povesteste ca în timpul sclavagismului în America, un negru a fost pus în vânzare de "proprietarul lui" pe piata publica a unui sat.

Un personaj bogat s-a prezentat. El era pentru abolirea robiei. A pus cea mai mare licitatie si a obtinut robul negru. In loc de a-l trata ca un sclav, i-a zis:

- "Nu pe tine t-am rascumparat, dar libertatea ta. Acuma esti un om liber. Poti sa mergi unde vrei."

Atins de generozitatea liberatorului sau, fostul sclav se aruncase la picioarele sale si zise:

"Doamne, nu stiu unde sa merg, eu doresc sa fiu servitorul tau. Vrei sa ma accepti ?"

Altadata, pentru a elibera un captiv, trebuia platit un pret. Biblia zice ca tot omul este pacatos, sclavul puterii pacatului. Dar ea zice de asemenea ca " Hristos a murit pentru noi, pe cînd eram noi înca pacatosi."

Aceasta înseamna ca pretul platit pentru a ne elibera a fost achitat prin moartea lui Isus pe cruce.

"Caci ati fost rascumparati cu UN MARE PRET. " (1Corinteni 6:20) "Nu cu lucruri peritoare, cu argint sau cu aur, ati fost rascumparati din felul desert de vietuire, pe care-l mosteniserati de la parintii vostri, ci CU SINGELE SCUMP AL LUI HRISTOS, Mielul fara cusur si fara prihana."

Un sclav nu putea sa se rascumpere pe el însusi. Cineva trebuia sa intervina în favoarea lui. De asemenea noi nu ne putem libera pe noi însine de puterea pacatului care ne tine captivi. Hristos a venit sa-si dea viata în ispasire pentru rascumpararea noastră !

"Dumnezeu ne -a stramutat în Împaratia Fiului dragostei Lui, IN CARE AVEM RASCUMPARAREA, prin sîngele Lui, iertarea pacatelor." (Coloseni 1:12-14)

Acela care crede în sacrificiul lui Hristos la Calvar este LIBER si poate zice: AM MÎNTUIREA, EU SINT RASCUMPARAT PRIN ISUS".

La Evreii care pretindeau ca nu erau sclavii nimanui, Isus le- a facut aceasta remarca: "Oricine traieste în pacat, este rob al pacatului ... daca Fiul va face slobozi, veti fi cu adevarat slobozi." (Ioan 8:33-36)

Rascumparat, pacatosul se pune DE BUNA VOIE si cu bucurie la serviciul lui Isus liberatorul lui.

Aceasta schimbare de Stapîn transforma toata viata lui într-un fel fericit.

Dragostea lui Dumnezeu este sursa rascumpararii.

Moartea lui Hristos este împlinirea dragostei lui Dumnezeu.

Noi care credem sîntem beneficiarii dragostei Sale.

NOI SINTEM RASCUMPARATI !

"Cei care cred sînt socotiti neprihaniti, fara plata, prin harul Sau, prin rascumpararea, care este în Hristos Isus." (Romani 3:22-24)

IERTAREA PACATELOR

IERTAREA TUTUROR OFENSELOR NOASTRE

Mîntuirea este experienta unei vietii noi care începe prin uitarea trecutului, adica iertarea pacatelor. **"În Hristos avem** rascumpararea, prin sîngele Lui, iertarea pacatelor". (Efeseni 1:7, Coloseni 1:14)

Alta data exista o scrisoare de iertare care era acordata de rege în favoarea unui condamnat si adresata judecatorilor. Astazi noi posedam scrisoarea de iertare de la Regele regilor, de la Isus însasi.

La ajunul mortii lui, Domnul Isus s-a adunat cu apostolii lui pentru ultima masa. Servind cupa de vin, el le-a zis: "Acesta este sîngele Meu, sîngele legamîntului celui nou, care se varsa pentru multi, spre iertarea pacatelor." (Matei 26:28)

Apostolii au primit de la Isus misiunea de a ierta pacatele "Celorce le veti ierta pacatele, vor fi iertate; si celor ce le veti tinea vor fi tinute" (Ioan 20:23), au plecat sa predice peste tot vestea buna a mîntuirii.

Dar cum procedau ei pentru a ierta pacatele ?

În Faptele Apostolilor noi citim felul în care procedau ucenicii Domnului la începutul Bisericii. La Cînzecime Petru anunta la multime pocainta pentru iertarea pacatelor, si în ziua aceea 3000 de suflete accepta Evanghelia. Astfel ei aveau pacatele iertate.

Mai tîziu Filip, evanghelistul anunta Isus unui etiopian care se întorcea în tara lui doua ce venise sa-l adore pe Dumnezeu la Ierusalim. El îi expune în mod simplu lucrarea salvatoare a lui Isus pentru iertarea pacatelor.

Apostolul Pavel anunta acelasi mesaj. Atunci cînd temnicerul din Filipi în Grecia îi pune aceasta întrebare : "Ce trebuie sa fac ca sa fiu mîntuit?"

Pavel nu îi zice : " Confeseaza-mi pacatele tale si îti voi da absolvire si vei avea pacatele iertate ..." El îi zice în mod simplu: "Crede în Domnul Isus, si vei fi mîntuit tu si casa ta." (Fapte 16:30-31). În noaptea aceea temnicerul a avut pacatele sale iertate, este salvat si mîntuit.

Aceia care cred în Vestea Buna a Evangheliei au toate pacatele lor iertate :

"Dumnezeu ne-a adus la viata împreuna cu Hristos, dupa ce ne-a iertat toate greselile. (Coloseni 2:13)

TOATE OFENSELE NOASTRE, fara exceptie fiind iertate, adica sterse, paginile murdare ale vietii noastre au devenit albe, o viata noua în Hristos începe acum.

"Eu îți sterg faradelegile ca un nor, si pacatele ca o ceata: întoarce-te la Mine, caci Eu te-am rascumparat."

JUSTIFICAREA

ATITUDINEA LUI DUMNEZEU INSPRE CEL CARE CREDE

Cuvîntul acesta "justificare" este dificil de înțeles, caci nu face parte din vorbirea curenta. "Toti cei care cred sînt socotiti neprihaniti, fara plata" (Romani 3:24)

Dupa Biblie a fi justificati, este în acelasi timp a fi iertati de pacatele noastre si considerati de Dumnezeu ca si cînd nu am fi pacatuit niciodata. Aceasta situatie noua este rezultatul credintei si face din noi justii, atunici cînd în realitate noi nu sîntem astfel caci am pacatuit. Dumnezeu ne vede în felul acesta pentru ca credem în lucrarea lui Isus Hristos, fiul sau. Da "omul este socotit neprihanit prin credinta, fara faptele Legii." (Romani 3:28)

Noi am putea sa luam ca exemplu de justificare acel al apostolului Pavel. El zice de el însusi: "Am prigonit Biserica lui Dumnezeu, nu sînt vrednic sa port numele de apostol", dar în ciuda aceasta, el adauga: "Prin harul lui Dumnezeu sînt ce sînt. Si harul Lui fata de mine n'a fost zadarnic". Astfel Dumnezeu nu a tinut cont de trecutul lui. El l-a instituit apostol ca si cînd nu ar fi comis niciodata nici o greseala, altfel zis, Dumnezeu l-a justificat. (1 Corinteni 15:9-11)

"Deci, fiindcă sîntem socotiți neprihaniti, prin credință, noi avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos." (Romani 5:1)

Ce har să știm că Dumnezeu nu ne mai tratează în funcție de păcatele noastre. Sîntem împăcați cu el pentru totdeauna.

El ne tratează ca copiii lui și nu ne reprochează greselile noastre trecute. Le-a îndepărtat de el pentru totdeauna din cauza sacrificiului lui Isus. Este o viață nouă în întregime.

NASTEREA DIN NOU

INTRAREA ÎN LUMEA SPIRITUALĂ

Viața nouă în Hristos este intrarea în viața spirituală. Este nașterea în lumea spirituală și accesul la comuniunea cu Dumnezeu. Isus a vorbit despre experiența aceasta unui fariseu numit Nicodim căruia i-a zis : "Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu." (Ioan 3:1-3).

A se naște din nou înseamnă : "a intra în viața sau a veni în lume". Nașterea din nou despre care vorbește Isus, se referă la suflet și nu la corp. Apostolul Ioan face mențiune de nașterea aceasta spirituală în Evanghelia lui: "Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor care cred în Numele Lui, **le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți** nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci **din Dumnezeu.** " (Ioan 1:12-13)

Această confirmare încă o dată că mîntuirea este opera lui Dumnezeu și că noi nu naștem creștini. Putem să fim născuți din părinți catolici, protestanți, anglicani, ortodocși, sau altele, fără a fi pentru aceasta creștini.

Numai prin credința în Numele lui Isus, noi naștem din nou, adică devenim copii lui Dumnezeu. Dumnezeu este creatorul acestei noi vieți spirituale.

A FI O NOUA CREATURĂ

"Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sînt de la Dumnezeu" (2Corinteni 5:17). Cînd sîntem mîntuiți, lucrurile rele din viața noastră sînt nu numai trecute, dar ele dispar pentru a face loc unui nou mod de viață, mai bun. De atunci, noi acționăm și gîndim în mod diferit.

"Ceea-ce este ceva este a fi o faptură nouă" (Galati 6:15). Biblia zice: "Căci noi sîntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai

dinainte, ca sa umblam în ele." (Efeseni 2:10).

Noi nu sîntem salvati sau mîntuiti **prin** faptele bune, ci **pentru** a face fapte bune. Faptele nu ne mîntuie sau salveaza, indiferent cît de bune ar fi ele ! Dumnezeu este acela care ne mîntuie prin har, prin credinta în Isus Hristos. Faptele bune care le practicam dupa ce am primit mîntuirea de la Dumnezeu, dovedesc ca sîntem într-adevar mîntuiti, nascuti din nou. Dar daca continuam sa **practicam** faptele rele, noi dovedim prin aceasta ca nu sîntem înca o faptura noua.

A fi mîntuit înseamna a deveni copil al lui Dumnezeu si a aduce roada care marturiseste ca sîntem într-adevar un ucenic al lui Isus Hristos. Devenit o "noua faptura", prin nasterea din nou spirituala, este un har de a-l servi pe Isus Hristos pe pamînt.

Dar noi nu sîntem salvati sau mîntuiti doar pentru timpul prezent. Mîntuirea este vesnica, fara sfîrsit.

În cer va fi prelungirea mîntuirii primita aicea jos.

SOSIREA IN CER

FAZA FINALA A MINTUIRII

"Daca numai pentru viata aceasta ne-am pus nadejdea în Hristos, atunci sîntem cei mai nenorociti dintre toti oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morti, inceputul celor adormiti." (1 Corinteni 15:19-20).

Speranta noastra suprema este, mai presus de viata de pe pamînt, este viata din cer.

Nadejdea aceasta rezervata în ceruri (Coloseni 1:5) este pentru toti aceia care au devenit copii lui Dumnezeu prin credinta în Isus.

Viziunea crestinului se îndreapta înspre locuinta Tatalui, despre care Isus a vorbit ucenicilor lui înainte de a parasii pamîntul: "În casa Tatalui Meu sînt multe locasuri. Daca n'ar fi asa, v'as fi spus. Eu Ma duc sa va pregatesc un loc. Si dupa ce Ma voi duce si va voi pregati un loc, Ma voi întoarce si va voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, sa fiti si voi." (Ioan 14:2-4)

Pentru a ne introduce în patira cereasca cînd va veni el - pentru ca va veni în curînd - Isus Hristos va transforma corpul nostru supus putrezirii într-un trup îmbracat în neputrezire asemenea trupului slavei Sale.

"Dar CETATENIA NOASTRA ESTE IN CERURI, de unde si asteptam ca Mîntuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul starii noastre smerite, si-l va face asemenea trupului slavei Sale." (Filipeni 3:20-21 si 1 Corinteni 15:53)

Si daca parasim pamîntul înaintea revenirii lui, Biblia zice ca sufletul nostru merge imediat

"acasa la Domnul" (2 Corinteni 5:8)

Acolo sus vom vedea fata Lui si vom împarati cu El în vecii vecilor în universul infinit.
(Apocalipsa 22:1-5).

Prima experienta a mîntuirii sufletului este intrarea în viata spirituala; a doua experienta este intrarea în viata cereasca cu Hristos.

Atunci noi vom fi TOTDEAUNA CU EL, în prezenta lui vizibila. (1 Tesaloniceni 4:17)

"Prea iubitilor, acum sîntem copii ai lui Dumnezeu. Si ce vom fi, nu s'a aratat înca. Dar stim ca atunci cînd Se va arata El, vom fi ca El; pentruca Îl vom vedea asa cum este." 1 Ioan 3:2

NU MAI ESTE CONDAMNARE

RECOMPENSE

Acela care este mîntuit prin credinta în Isus nu mai trebuie sa se teme de pedeapsa caci : "Acum dar NU ESTE nici o osîndire pentru cei ce sînt în Hristos Isus" (Romani 8:1)

Si totusi este scris ca "Caci toti trebuie sa ne înfatisam înaintea scaunului de judecata al lui Hristos" (2 Corinteni 5:10)

Linistiti-va, nu va fi pentru a auzi o sentinta de condamnare deoarece Hristos a fost condamnat în locul nostru si a luat peste el pedeapsa noastra (Isaia 53:5)

Aceasta "judecata" a copiilor lui Dumnezeu fa fi distributia "recompenselor" pentru faptele bune pe care le-am facut în slujba lui Hristos de la pocainta noastra.

"Daca lucrarea zidita de cineva pe temelia aceea, ramîne în picioare, EL VA PRIMI O RASPLATA. Daca lucrarea lui va fi arsa, îsi VA PIERDE RASPLATA. Cît despre el, VA FI MINTUIT, dar ca prin foc." (1 Corinteni 3:14-15)

Noi sîntem mîntuiti PRIN HAR, si vom fi rasplatiti dupa faptele noastre, dupa munca noastra în serviciul lui Hristos.

"Paziti-va bine sa nu perdeti rodul muncii voastre, ci sa PRIMITI O RASPLATA DEPLINA." (2

Ioan 1:8)

si "FIECARE ISI VA LUA RASPLATA dupa osteneala lui." (1 Corinteni 3:8)

Mîntuitorul nostru Isus Hristos a el-însusi a precizat ca rasplatiile vor fi date sus în cer :
"RASPLATA voastra este mare IN CERURI" (Matei 5:12, 10:41-42)

SIGURANTA MINTUIRII

ESTE REZULTATUL CREDINTEI NOASTRE IN "ADEVARURILE BIBLICE"

Calatorul pierdut în padure noaptea STIE ca este SALVAT, atunici cînd zareste în îndepartare lumina. Naufragiatul STIE ca nu va pieri, cînd a prins colacul de salvare.

De asemenea în privinta mîntuirii sufletului nostru, cel mai important nu este sa SIMTIM în interior ca sîntem mîntuiti, dar este pe deasupra sa STIM ca sîntem mîntuiti.
Bazati credinta dumneavoastra, nu pe sentimentele dumneavoastra, ci pe adevarurile scrise în Cuvîntul lui Dumnezeu.

Am adunat cîteva texte din Biblie pentru a va ajuta sa va întariti credinta si sa devina de neclintit:

Ioan 6:47 "CINE CREDE IN MINE, ARE VIATA VECINICA.". Isus nu zice, "va avea", ci "are". Este o siguranta.

Efeseni 4:32 " DUMNEZEU V-A IERTAT IN HRISTOS". Nu este scris "Dumnezeu va va ierta", ci "Dumnezeu v-a iertat". Este un lucru realizat. Este sigur.

1 Ioan 2:12 "PACATELE VA SINT IERTATE PENTRU NUMELE LUI." Este un fapt îndeplinit. Pacatele voastre trecute sînt iertate. Nu mai aveti nevoie sa cereti iertare. Este o siguranta indiscutabila.

Coloseni 2:13 "DUMNEZEU V-A ADUS LA VIATA IMPREUNA CU HRISTOS, DUPA CE NE-A IERTAT TOATE GRESLILE." Nu este scris "Dumnezeu ne va ierta toate greselile" dar "Dumnezeu ne-a iertat toate greselile". Da el a facut-o. Si pentru TOATE ofensele noastre. Este inutil de a încerca sa va amintiti în detaliu toate greselile trecute si sa cereti iertare cu cît va amintiti. Dumnezeu a tras o linie peste trecutul vostru, din momentul în care ati acceptat mîntuirea prin credinta în Isus. TOATE OFENSELE , toate greselile, toate pacatele din viata dumneavoastra au fost sterse pentru totdeauna. Ati intrat în viata noua cu Hristos. Oricare ar fi la ochii dumneavoastra gravitatea pacatelor voastre, Dumnezeu ne da har. Tot trecutul nostru, oricît de întunecat ar fi este sters.

Fiindca Dumnezeu mi-a dat har, nu mai am nevoie sa cer iertare pentru ce a fost, ci sa-i multumesc si sa-l laud pentru minunata mîntuire.

1 Ioan 5:13 "V-am scris aceste lucruri CA SA STITI CA VOI, CARE CREDETI IN NUMELE FIULUI LUI DUMNEZEU, AVETI VIATA VESINICA.". Acela care crede ca are viata vesnica. Nu este orgolios ca sa zicem "am viata vesnica", este ceea ce Biblia afirma. Incredulitatea si nestiinta mentin sufletul în incertitudine. Cunoasterea cuvântului lui Dumnezeu si credinta în Cuvânt, produc în inimile noastre o încredere neclintita. Siguranta aceasta Biblia ne invita sa nu o abandonam (Evrei 10:35-36) si sa o pastram pâna la sfîrsit : "Caci **ne-am facut** partasi ai lui Hristos, **daca pastram** pâna la sfîrsit încrederea nezguduita dela început." (Evrei 3:14)

1 Ioan 3:1-2 "Vedeti ce dragoste ne-a aratat Tatal, sa ne numim copii ai lui Dumnezeu! Si sîntem."

Dragi iubiti, NOI SÎNTEM ACUMA COPII AI LUI DUMNEZEU. Noi sîntem, nu mîine, dar astazi, ACUMA.

Mîntuirea sufletului nostru nu este o "întunecoasa speranta", ci o CERTITUDINE ABSOLUTA.

Daca într-o zi inima dumneavoastra începe sa sa îndoiasca de mîntuirea aceasta, cititi versetul acesta si urmatoarele. Înscrieti-le în memoria dumneavoastra si aceste adevaruri biblice vor alunga îndoiala.

Romani 8:1 "Acum dar nu este nici o osîndire pentru cei ce sînt în Hristos Isus."

Retineti bine fiecare cuvânt din textul acesta biblic.

Acuma ... ACUMA, începînd din momentul în care ati crezut în Isus Hristos ca mîntuitorul vostru ... nu mai este nici o condamnare ... nici macar una ! Ce certitudine ! Ce fericire de a sti aceasta ! Nici o teama. Inima este ACUMA în pace. Ce mîntuire minunata !

Aceasta este o mare fericire. La nesterea lui Isus, îngerul zice ciobanilor de lînga Bethleem : "Va aduc o veste buna, care va fîi o mare bucurie pentru tot norodul: astazi în cetatea lui David, vi s-a nascut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul." (Luca 2:10-11)

Da, fiti plini de bucurie, caci sînteti mîntuiti, voi care ati înteles ce trebuie sa faceti ca sa primiti mîntuirea si ati înteles ce a facut Hristos ca sa vi-o dea.

Si acuma ca credeti, puneti numele si prenumele dumneavoastra în locul punctelor în textul acesta în aur din Evanghelia dupa Ioan (capitolul 3, versetul 16):

Fiindca atît de mult a iubit Dumnezeu
ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca
sa creada în El, sa nu piara, ci
sa aiba viata vecinica.

PANTA FATALA

- "Uite ce oua frumoase !"
- "Ah, da ! Sînt trei în cuibul acesta si mai sînt doua în celalalt. Hai sa le luam."

Astfel cu colegul meu Bernard am luat decizia sa adunam ouale acestea gri-albastru de pescarus, care zboara fara oboseala de-a lungul falezelor.

Nu departe, farul din Antifer este solid plantat pentru a lumina vapoarele în noapte. Tatal meu este unul din paznici.

Am vreo 12 ani si ma aventurez primul pe panta. Ma îndrept înspre cuiburile înaltate pe asperitatiile stîncoase situate la vreo 10 metri mai jos. În locul acesta falezele ating vreo 100 de metri de înaltime.

Dintr-o data manunchiul de iarba la care ma agatam cedeaza. Ploaia de ieri a udat pamîntul si cu greutatea corpului meu, iarba s-a desprins. Ne mai avînd nimica sa ma agat, alunec.

Din toate puterile mele, încerc ca ma agat cu mîinile de pamînt sau de pietre. Pamîntul se sfarîma între degetele mele si pietrele cedeaza. Cu corpul lipit de panta cobor inevitabil înspre prapastie.

Strig, tip, urlu "mama, mama !". Realizez ca daca cad, este moartea pe stîncile de jos pe care valurile vin sa se sfarîme.

În momentul în care era sa fiu precipitat jos, reusesc sa strîng tare o piatra care rezista. Dar picioarele mele se leagana în gol. Reusesc, nu stiu cum, sa pun un genunchi pe o bucata de pamînt si-l chem pe prietenul meu cu lacrimi si implorari. La riscul vietii sale, se apropie de mine. Se agata de o stîncă si îmi întinde mîna? O prind si, prin miracol, pot sa urc panta cu el.

Sub emotie nu mai pot pronunta u cuvînt, dar în inima mea ce usurare sa ma simt în securitate pe pamîntul ferm.

Episodul acesta din viata mea m-a facut sa gîndesc adesea la pozitia sufletului nostru atras de tentatiile pacatului si alunecînd spre destinatia sa de chinuri vesnice.

Îl binecuvîntez pe Dumnezeu ca a trimis pe Isus sa ne întinda mîna si sa-si dea viata pe cruce pentru a ne smulge, din starea noastra de pierzare. Fara el este moartea, despartirea definitiva de Dumnezeu.

Lasati-l sa va salveze, zice-tii :

Doamne vino-mi în ajutor. Asa cum sînt, cu mizeria mea, vin la tine ca sa ma mîntuiesti. Te iubesc caci stiu ca m-ai iubit primul. Cred în tine si ma angajez sa te slujesc întotdeauna.

TREI SFATURI UTILE

Primindu-l pe Isus ca mîntuitor, ati devenit **CRESTIN** prin credinta în el. Cuvîntul "crestin" a carui oringine vine de pe timpul bisericii din Antiochia, (Fapte 11:26) înseamna "**UCENIC AL LUI HRISTOS**". Deci înțelegeti ca tot ucenicul trebuie sa-si iubeasca stapînul si sa-i fie placut fiindu-i ascultator.

Pentru aceasta considerînd ca cresterea voastra în viata spirituala depinde de voi însiva, iata cîteva sfaturi utile. Acestea va vor ajuta sa aveti o viata crestina fericita si sa fiti o sursa de binecuvîntare pentru cei ce va înconjoara.

1. ASCULTATI DUMNEZEU VORBINDU-VA. STUDIATI CUVÎNTUL SAU

Cititi mai întîi NOUL TESTAMENT. Puneti de o parte în feicare zi vreo 15 minute pentru a lasa Dumnezeu sa va vorbeasca prin Cuvîntul Sau. Isus zice ca "Omul nu traieste numai cu pîine, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu." (Matei 4:4)

Cuvîntul lui Dumezeu este o hrana pentru suflet, si un nou-nascut doreste "laptele duhovnicesc si curat" care este Cuvîntul lui Dumnezeu. (1 Petru 2:2)

2. RUGATI-VA MULT. VORBITI LUI DUMNEZEU

A se ruga este a vorbii lui Dumnezeu. Expuneti lui dumnezeu toate dificultatiile voastre. Spunetii toate bucuriile, toate întristariile.

Adresati-va la Dumnezeu cu cuvintele voastre obisnuite de fiecare zi : "Nu va îngrijorati de nimic; ci în orice lucru, aduceti cererile voastre la cunostinta lui Dumnezeu, prin rugaciuni si cereri, cu multumiri." (Filipeni 4:6)

3. VORBITI DE DUMNEZEU ÎN JURUL VOSTRU. CÎSTIGATI SUFLETE PENTRU ISUS

Pentru cresterea spirituala nu este suficient de a se alimenta, dar trebuie de asemenea sa lucram pentru Hristos. Lucrarea care Isus ne-o cere este sa marturisim în jurul nostru pentru a face cunoscuta minunata mîntuire si astfel a cîstiga suflete pentru Isus. (Marcu 16:15 si Romani 10:9)

TABLA DE MATERII

O SALVARE	
UN CALATOR PIERDUT	
PIERZAREA	
PACATUL	
PACATOSII	

ISPASIRE	
MÎNTUITORUL	
HARUL	
CREDINTA	
POCAINTA	
CONVERTIREA	
O DECIZIE DE LUAT "ASTAZI"	
RASCUMPARAREA	
IERTAREA PACATELOR	
JUSTIFICAREA	
NASTEREA DIN NOU	
A FI O NOUA CREATURA	
SOSIREA IN CER	
FARA CONDAMNARE	
RECOMPENSE	
SIGURANTA MINTUIRII	
PANTA FATALA	
TREI SFATURI UTILE	

ADEVARURI BIBLICE

În lumea acesata tulburata unde apar doctrine multiple fondate pe opinii sau pe traditiile oamenilor este mai mult ca niciodata util sa revenim la învatatura BIBLICA.

Autorul a vrut sa realizeze o serie de carti mici prezentînd în mod simplu si concis ADEVARURI BIBLICE esentiale credintei crestine.

Fiecare cititor este invitat sa urmeze exemplul crestiniilor din Berea despre care este scris în Faptele Apostolilor ca "cercetau SCRIPTURILE în fiecare zi, ca sa vada daca ce li se spunea, este asa. (Fapte 17:11)

Fie ca aceasta expunere Biblica despre care Dugal SCOTT zicea ca este cel mai complet pe care l- citit, sa fie obiectul atentiei dumneavoastra.

În afara de lumea vizibila, exista o lume spirituala invizibila si sufletul dumneavoastra este o realitate în corpul dumneavoastra care expima bucuriile si tristetele.

Fie ca citirea acestul ADEVAR BIBLIC sa va faca sa desoperiti BUCURIA MINTUIRII si pacea inimii.

<p>Daca doriti sa faceti parte la o comunitate în care membrii au experimentat deja aceasta minunata mîntuire screti la :</p>
